

Uredništvo in upraviteljstvo v Ptuj
v gledališkem poslopiu.

Štajerc izhaja vsaki petek,
datiran z dne naslednje nedelje.

Sestavki dobrodošli.

Rekopisi se ne vračajo in se morajo
najdalje do ponedeljka, pred izdajo do-
tične številke vposlati.

Štajerc.

Posamezna številka velja v Ptuj za
celo leto K 1.— s poštnino K 1.20.
Pri odjemanju več ko 10 števk pri-
meren rabat.

Cena za oznanila za:

1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—
 $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—
 $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—
Pri večkratnem oznanilu posebno zni-
žana cena.

Štev. 18.

V Ptuj v nedeljo dne 8. septembra 1901.

II. letnik.

Kmetje pozor!

Kdor se hoče naročiti na „Štajerca“
za celo prihodnje leto 1902, in nam z naro-
čilom ob enem tudi pošlje celo naročnino
v znesku 1 krono 20 vin. dobival bode letos
do novega leta naš častnik **zastonj**.

Kmeti in gospodski program.

Mi smo v številki 17 „Štajerca“ onih 12 zahtev
razglasili, ki se morejo izpeljati, ako se hoče, da se
kmečki stan ne pogubi. Tedaj se je pa dne 22. av-
gusta v Mariboru mnogo duhovnikov, advokatov in
tudi nekaj „bolanih“ kmetov, kateri vsi pa žalibog
o kaki rešitvi kmečkega stanu nič vedeti nočejo, am-
pak ubogemu kmetu samo „politiko“ jesti ponujajo,
namesto mu dali kruha. Oni sklenili so neko reso-
lucijo, katera se skoraj ravno tako glasi, kakor ona
dr. Ploja in Rozine pri sv. Juriju in sv. Tomažu itd.
o katerih je zadnji „Štajerc“ itak že razpravljal. Ni to-
raj vredno ono žlobodrijo še enkrat natisniti, rajši
bodemo „Štajerčev“ program malo pojasnili.

I. Nikomur naj se zaradi zaostalih davkov in
dolgov posestvo in živina ne vzeme. Država je od
Boga ustanovljena da prebivalce dežele pred sovraž-

niki varuje in skrbi da se nikomur krivica ne godi.
Država je torej tukaj zaradi kmetov, ne pa kmetje
zaradi države, ali pa je li to kako varstvo, ako za-
radi davkov država samo kmeta iz njegova posestva
prepodi? V Srbiji imajo postavo, da se nikdo iz last-
nega dvorišča pregnati ne sme in tudi v Avstriji pravi
postava, da se obrtnikom njihovo ročno orodje ne
sme vzeti. Ročno orodje kmetu pa je njegova njiva,
njegova delavska posoda in živina, on naj ima tisto
pravico kakor obrtnik, zato se mora narediti postava,
katera bode kmeta varovala rubežni živine in posestva.

II. Denarji, kateri so na kmečka posestva inta-
bulirani, se ne smejo višje kot s 4% obrestovati. V
Avstriji obstoji postava, zoper oderštvo, katera pravi,
da bo vsak zaprt, kdor tako visoke obresti jemlje, da
mora iti dolžnik v nič. Ako torej posojilnice denar
kmetu posodijo in zraven vsakojake „stroške“ računijo,
tako da pride plačati na leto od 100 gld. 8 gld., za-
služijo po takem ti gospodje pravzaprav tudi, da se
jih zapre, kajti oni spravljajo kmeta v propast. Mi
pa ne zahtevamo, da bi se te gospode v luknje pota-
knilo, ampak zahtevamo samo, da država obrestno
mero zniža na 4 odstotke in skrbi za to, da se kme-
tom ne bodejo obresti z vsakovrstnimi „stroški“
zvišale. To vražje intabuliranje poroštva, lumparija
prve vrste, se mora prepovedati pred vsem.

III. Advokatura se mora v njeni sedajšnji obliki

Zakaj je štrbunknil Štajerc Fihposa v Dravo?

(Ponatis dovoljen.)

(Dalje.)

Pod mizo pa imel je Štajerc žakelj v katerem
je imel posušeno kožo svojega ubitega konja, katero
je, kakor vemo, hotel nesti v mesto na prodaj. No,
kaša mu ni hotela „šmekati“, stopil je na žakelj in
posušena koža v žaklju je glasno zaškripala.

„Pst!“ rekel je Štajerc žaklju, ob enem pa še
bolj stopil na njega in koža je še glasnejše zaškripala
kot preje.

„Oj, kaj pa imaš v tvojem žaklju?“ vprašal ga
je gospodar na to.

„O, to je copernija,“ mu je odgovoril Štajerc;
žakelj je rekel: pač sta neumna ker jesta kašo, jaz

vama pricopram iz peči polno mizo pečenke, ribo in
knedelcov.“

„Tristo medvedov in enega pol!“ začudi se kmet
in odpre peč, v kateri je zagledal, bog te hentaj,
vse te dobre reči, od katerih mu je Štajerc preroko-
val. Kmetica to zapazivši, jo brž pobere v kuhinjo,
pograbi vse kar se je v peči nahajalo in postavi
njima na mizo in kmet in Štajerc imela sta „ta malo
ohcet“. Med pojedino pa je Štajerc zopet stopil na
žakelj kateri je po navadi zaškripal.

„Kaj pravi pa sedaj?“ vpraša gospodar.

„Zdaj pravi,“ odgovori Štajerc, „da zamore za naju
pricopirati tudi tri flaše vina; te stojijo tam zadej za
zapečkom!“ Tudi po te flaše je šla kmetica in jima
na mizo postavila, da sta pila in gospodar se ga je
kmalu nalezal. Takšnega copernika, kakor ga ima
Štajerc v svojem žaklju takšnega bi tudi on rad imel.